

Medlem af Byraad, Sogneraad og Distriktsraad samt Menighedsraad.

I 1903 fik Kvinderne i Danmark Valgret og Valgbarhed i Menighedsraad, ligesom de i 1905 fik Plads i det nydannede Vægeraad.

I 1903 fik Kvinderne i Kansas Stemmeret til Bond-Suffrage.

Det amerikanske Kvindestemmeretsblad, hvorfra disse Optegnelser hidrører tilføjer:

»Da Columbus landede nær ved Orinoco's Munding spurgte hans Ledsagere ham: om han ikke mente at det ogsaa var en Ø? Men Columbus betragtede baade Bredden af Floden og dens Vandmængde og han sagde: »Denne Flod faar sine Vandmasser fra et stort Fastland.«

Kvindelige Studerende i Cambridge.

Der er dem der formoder, at Kvinder ikke har et saa højt moralsk Standpunkt som Mænd. Hvordan dette nu end er eller ikke er, saa viser det sig, at de besidder en særlig Evne til et indtrængende Studie i Etisk Viden-skab (Moral Science), at dømme efter Udfaldet af de i Cambridge afholdte Eksaminer. Saaledes er iaar første Karaktér i dette Emne udelukkende givet til kvindelige Studerende. Den ene af disse er Datter af en høj Embedsmand (High-Commissioner) i Ny-Zeeland. Siden Kvinder fik Adgang til denne Eksamen, har de enten staaet overst paa Listen af dem, der har taget første Karaktér eller ogsaa været ene om den ikke mindre end fem Gange.

Man maa tænke paa en Karrikatur i Vit-tighedsbladet »Punch«, i 80'erne, efter at Adgangen til disse Eksaminer var bleven aabnet for de kvindelige Studerende. Billedet forestiller en kvindelig Eksaminand, der stiger op i en første Klasses Jernbanekupé, udenpaa hvilken er malet Ordene: »Only for Ladies«

Ogsaa i »Mediaeval and Modern Languages«, hvori der er givet 9 første Karakterer, er de 6 vundne af Kvinder, og Kvinder tog 2 første Karakterer i Naturvidenskab, ligesom en Kvinde tog Prisen i: »First Division of the First Class in Classics«, det nærmeste som tænkes kan til Titlen: »Senior i Klassikerne«. Ja, vi er fuldt og fast overbeviste om, at hvis en bestemt Navnerække var bleven opbevaret, havde de ogsaa vist sig at staa over Berettigelsen til denne Titel — ligesom Miss Fawcett i sin Tid stod over den valgte Senior, Mr. Wrangler. Men ikke en eneste Kvinde — hvor meget hun end har udmærket sig ved Cambridges Universitets forskellige Eksaminer — kan vinde denne titulære Grad.

Kvinder, som har virket for at denne Anerkendelse skal kunne tildeles dem, begynder nu at indsee, at det eneste Haab for en Re-

form ligger i Opnaelsen af Stemmeret. Den latterlige Opposition, som Universitetet klynger sig til, vilde absolut falde til Jorden i det Øjeblik, at Kvindernes politiske Udslettelse var et overvundet Standpunkt.

(Efter »Women's Franchise«.)

Sat paa Prøve.

Af *Oreola William Haskell.*

Frit oversat af *Johanne Münter.*

Personerne:

Fru Helene Strøm, Formand for Fremskridtsklubben.
Frøken Margrete Strøm, Sekretær for samme.
Bedstemo'er Klem.
Frøken Lydia Teck, Kvinde-Vælger fra Colorado, en af de fire Stater i Amerika, hvor Kvinderne har politisk Stemmeret.
Fru Augusta From.
Frøken Edith From.
Fru Lætitia Rasmussen, en Anti-Stemmeretskvinde.
Frøken Sallie Giddy.
Herr Charles Hutter.
Frøken Palmer, Skolelærerinde.
Maren Blyth.
Lise, Stuepige.
Medlemmer af Fremskridtsklubben.
Herr Ernst Lassen.
Diakon Olde.
Herr Adolph From.
Herr Henrik Rasmussen.
Peter Glob.

Fru Helene Strøms Hjem udenfor Huntington.

Dagligstue. Tidlig Aften. (Lise kommer ind.)

Lise: Aa, kan man nu ikke bli' syg af at være i denne Familie. Her er Penge i Massevis, saa de kunde klæde dem i Silke og Fløjel, om de gad og gaa til Baller, saa mejet de lystede. Istedetfor holder de Møder hele Tiden. Først ha' de Møder for Sundhed og Hygiein. Saa ha' de Møder for fortabte Kvinders Frelse. De' æ skam ingen Spas aa lure ved Nøglehullerne. Og saa mange Breve der kommer. Ih, de' æ skam ikke Umagen værd at lukke dem op. Ikke er der det bitterste Kæresteri eller Morskab i dem. Man skulde tro. Klæerne voksede fast paa Fruen og Frøken, altid ha' de omtrent samme Klæ'er paa. Og jeg som kom fra Giddys, hvor de altid snakkede om Klæ'er og saa ud som Modejournaler. Va' de' ikke for den go'e Løns Skyld og for min Opdragelses Skyld, saa vilde jeg skifte.

(Margrete Strøm kommer ind.)

Margrete: Hør Lise, er alting i Orden til Fremskridtsklubbens Møde? Er der Breve til mig?

Lise: Ja, Frøken. (Hun tager Brevene op af Lommen og giver dem til Margrete.)

Margrete: Postbudet kom her for 1 Time siden. Vær saa god at aflevere Brevene saasnart han kommer. De to Breve, jeg fik igaar, saa ud, som om de havde været aabnede?

Lise (hurtigt): Det maa ha' væ'et Kokkepigen. Hun ventet et Brev hjemmefra, og hun kan ikke læse, aa saa aabner hun jo alle Brevene for aa se, om der æ no'et til hinne.

Margrete: Bild mig ikke saadant Snak ind, Lise. Jeg giver baade dig og Kokkepigen en Advarsel, at I hører op med denne Fingereren af vore Breve.

(Lise surmuler og slaar med Nakken. Margrete aabner sine Breve. Lise sætter et Bord frem til Formanden for Fremskridtsklubben og slænger en lille Hammer hen paa det. Lægger Blyant og Bog til Sekretæren. Rykker støjende Stolene paa Plads.)

Margrete: Lise, Du er altfor ivrig. Løb op og sig til Fruen, at hun maa begynde at klæde sig paa til Mødet. Hun tager sig en Middagslur.

(Lise gaar. Margrete aabner et af Brevene.)

Margrete: Dette er fra Lassen. Gjorde vi da ikke alting op iaftes? Hvad kan han da finde paa at sige end mere? (Læser op af Brevet.)

»Min kæreste Margrete!

»Jeg kan ikke tage Deres Afslag som Deres »sidste Ord. Heller end at opgive Haabet om at »vinde Deres Kærlighed, vil jeg forsøge othvert »Middel, der maatte staa mig til Raadighed. Nej, »kæreste — lad os afgøre vor Uenighed paa »en praktisk Maade. De siger, at en Kvinde, for »at kunne gøre et virksomt Arbejde — det være »sig i Reformer eller i philanthropisk Retning — »maa have samme politiske Magt som Manden. »Jeg siger derimod, at Kvindens personlige Ind- »flydelse paa Manden er den største Magt af alle »og den eneste Magt, som Kvinden behøver. En »Kvinde kan faa alt i Verden, hvad hun forlanger, »naar hun blot simpelthen siger det til Manden, »forudsat, at det, hun vil, er fornuftigt. Men lad »os lade det komme an paa en Prøve. Lad mig »overbevise Dem om Deres Vildfarelse fra vore »praktiske Hverdags-Erfaringer. Vil De forsøge »denne Prøve sammen med mig?

Deres hengivne og ærbødige

Ernst Lassen.«

Margrete: Jeg maa indrømme, det er virkelig ingen daarlig Idé. Ernst Lassen vilde være en udmærket Mand, naar han bare ikke havde disse antidilurianske Begreber om Kvinden. Jeg er dog bange for, at han til Trods for sin taagede Gammeldagshed har sat mit Hjertes Streng i Bevægelse. Men jeg tager ham aldrig, aldrig. Ialfald ikke før han faar de rette Idéer. Den bedste Maade at emvende sin Mand paa, er at gøre det, før man gifter sig med ham.

(Lise kommer.)

Lise: Fru Strøm siger, at hun netop har revet sig ud af Morfines Arme og straks kommer ned.

Margrete (leende): Aa Lise, sig dog hellere »Morpheus«. Bliv ikke altfor moderne i dine Citater. Der er nogen, der ringer. Nogle Medlemmer kommer altid før Tiden.

(Lise er ifærd med at gaa ud, da Peter kommer ind med et Kort paa en Bakke. Peter og Lise gør Mine til hinanden.)

Margrete (læser Kortet): Det er jo Ernst Lassen. Vis den Herre ind, Peter. (Peter og Lise gaar ud med hoffærdig Mine.)

Margrete: Saa Prøven skal alt begynde idag? Nu vel, jeg er rede til Kampen. (Lassen kommer.)

Lassen (ivrig): Jeg er glad over, Margrete, at jeg træffer Dem alene.

Margrete (malicieust): Min Moder sendte mig lige Bud, at hun straks kom ned. Vi skal holde Møde for — — —

Lassen: Naa, det er jo et Held. Men før Klærne samles, saa lad mig sige et Ord. Fik De mit Brev?

Margrete: Ja, jeg fik. Jeg har netop spekuleret over det. Jeg beder om at maatte underrette Eders Majestæt om, at jeg vil lade mig indskrive paa Listerne men med en skadefro Glæde og en hemmelig Vished om at vinde Sejren. Bered Dem paa at blive overvunden, O, I Ridder for det udslidte og uforstandige.

Lassen: Aa — Det vil ikke lykkes Dem at bevise det mindste. Alvorlig talt, Margrete, I kender jo dog selv den store Magt, som I Kvinder har over os Mænd. Hvordan skulde vi vel have Hjerte til at blive andet end eders loyale Hjælpere i hvad Ret og billigt er?